

Eduskunnan liikenne- ja viestintävaliokunta

LiV@eduskunta.fi

Liikenne- ja viestintäministeriön vastine liikenne- ja viestintävaliokunnalle asiassa HE 12/2026 vp

Eduskunnan liikenne- ja viestintävaliokunta on kuullut asiantuntijoita hallituksen esityksestä eduskunnalle laiksi sähköisen viestinnän palveluista annetun lain muuttamisesta (HE 12/2026 vp).

Valiokunnalle annettiin 11 kirjallista asiantuntijalausuntoa. Asiantuntijalausunnon antoivat oikeusministeriö, puolustusministeriö, sisäministeriö, Liikenne- ja viestintävirasto, Rajavartiolaitos, Poliisihallitus, Tulli ja Puolustus- ja Ilmatiluteollisuus PIA ry. Lausunnot toimitettiin ministeriölle 12.3.2026.

Tähän vastineeseen on koottu liikenne- ja viestintäministeriön näkemykset lausunnoissa esitettyihin ehdotuksiin asiakohtaisesti. Lausuntojen perusteella tarpeellisenä pidettyjä muutoksia koskevat ministeriön muutosehdotukset esitetään perusteluineen ehdotusten käsittelyn yhteydessä. Ministeriön pykälämuutosehdotukset on koottu vastineen liitteeseen.

Liikenne- ja viestintäministeriö lausuu liikenne- ja viestintävaliokunnalle osoitetuista lausunnoista seuraavaa:

1. Luvanvaraisuus

Puolustusministeriö esitti harkittavaksi, pitäisikö lakiehdotuksen 39 a §:n soveltamisalaa rajata siten, että sen ulkopuolelle jäävät Puolusvoimien lakisääteisten tehtäviensä perusteella miehittämättömien alusten, ilma-alusten ja ajoneuvojen torjunnassa käyttämät radiolaitteet. Lisäksi Poliisihallitus ja Rajavartiolaitos esittivät samankaltaiset huomiot oman toimintansa osalta.

Poliisihallitus totesi myös lausunnossaan, että lupamenettely voi kuitenkin olla tarpeellinen, jos Liikenne- ja viestintävirasto sen perusteella saa mahdollisuuden valvoa ennakolta radiolaitteiden ja radiohäirintään tarkoitettujen laitteiden käyttöä ja käyttötarkoitusta.

Liikenne- ja viestintäministeriön kanta: Ministeriö katsoo, että huomiot eivät aiheuta muutoksia lakiehdotukseen.

Voimassa olevan sähköisen viestinnän palveluista annetun lain 1 §:n mukaan lain tavoitteena on muun muassa turvata radiotaajuuksien tehokas ja häiriötön käyttö. Lain 304 §:n 1 momentin 3 kohdan mukaan Liikenne- ja viestintäviraston tehtävänä on muun muassa hoitaa radiotaajuuksia koskevaa hallintoa. Sanotun momentin 9 kohdan mukaan Liikenne- ja viestintäviraston tehtävänä on selvittää radioviestinnän häiriön sekä radiolaitteen tai telepäätelaitteen viestintäverkolle, radiolaitteelle, telepäätelaitteelle tai sähkölaitteistolle aiheuttaman häiriön syitä. Momenttia ehdotetaan esityksessä täydennettävän viittauksella radiohäirintään tarkoitettuihin laitteisiin.

Radiotaajuinen viestintä perustuu radiotaajuuksien hyödyntämiseen. Radiotaajuuksien käyttö edellyttää niiden rajallisuuden vuoksi radiotaajuuksia hyödyntävän toiminnan yhteensovittamista. Tästä syystä radiotoiminta edellyttää lähtökohtaisesti lupaa. Myös viranomaisen harjoittama radiotoiminta edellyttää lähtökohtaisesti lupaa, ellei toiminta tapahdu Puolustusvoimien ja Rajavartiolaitoksen käyttöön varatuilla taajuusalueilla.

Ehdotettu muutos vaikuttaisi Liikenne- ja viestintäviraston mahdollisuuksiin yhteensovittaa radiotaajuuksien käyttöä. Ministeriön näkemyksen mukaan vain Liikenne- ja viestintävirastolla on käytössään riittävä tieto radiotaajuuksien käytöstä taajuuksia hyödyntävän toiminnan yhteensovittamiseksi. Muilla viranomaisilla ei ole erityistä velvollisuutta sovittaa taajuuksilla tapahtuvaa toimintaansa yhteensopivaksi luvallisen radioviestinnän kanssa taikka yhteensovittamisen edellyttämää tilannekuvaa.

Esimerkiksi ampuma-aseisiin verrattuna radiohäirintään perustuva vaikuttaminen eroaa vaikutusten haastavamman ennakoitavuuden vuoksi. Radiohäirintään tarkoitetun laitteen käyttäjä ei voi ampuma-aseeseen verrattavalla luottamusasteella arvioida toimintansa vaikutuksia luvalliselle siviilitoiminnalle.

Liikenne- ja viestintäministeriö pitää välttämättömänä, että häirintälaitteiden hyödyntäminen myös viranomaistoiminnassa on lähtökohtaisesti luvanvaraista. Menettely mahdollistaa häirintälaitteiden ennakollisen valvonnan ja tarkoituksenmukaisen taajuusvalvonnan. Ministeriön saaman käsityksen perusteella menettely on toiminut hyvin, eivätkä lausunnonantajat esittäneet lausunnoissaan poikkeavia näkemyksiä.

Liikenne- ja viestintäministeriö katsoo, että ehdotettu muutos voitaisiin tehdä vain perusteellisen arvioinnin perusteella. Arvioinnissa olisi huomioitava muutoksen vaikutukset luvalliselle radioviestinnälle ja perustuslain 12 §:n 1 momentissa turvattuun sananvapauteen. Ministeriö suhtautuu muutosehdotukseen kuitenkin edellä todetut seikat huomioiden varauksellisesti, eikä pidä muutosta suotavana.

Ministeriön näkemyksen mukaan esitetty muutos voisi vaarantaa radiotaajuuksien tehokkaan ja häiriöttömän käytön.

2. Maahantuontia koskevat säännökset

Tulli kiinnitti lausunnossaan huomiota hallituksen esityksen maahantuontia koskeviin säännöksiin. Tulli katsoi, että 39 a §:n 2 ja 3 momentin muotoilut olivat epäselviä, eivätkä Tullin toimivaltuudet olleet riittävän selkeät.

Liikenne- ja viestintäministeriön kanta: **Ministeriö yhtyy osittain Tullin huomioihin. Näin ollen lakiehdotuksen 39 a §:n 2 momenttia ja 307 §:ää voidaan täsmentää.** Ministeriö on Tullin antaman lausunnon johdosta selvittänyt asiaa Tullin kanssa ja läheisessä yhteistyössä Tullin kanssa laatinut ehdotukset, jotka ministeriön käsityksen mukaan ratkaisevat Tullin lausunnossaan esittämät huomiot. Ministeriö ei keskusteltuaan Tullin kanssa pidä muita muutoksia tarpeellisina.

Ministeriö kiinnittää huomiota siihen, että radioluvassa yksilöidään toiminta, jonka lupa mahdollistaa. Radiohäirintään tarkoitetulle laitteelle myönnetty radiolupa ei siten välttämättä pidä sisällään lupaa laitteen maahantuontiin. Maahantuonnin tulee toimintana olla yksilöitynä luvassa.

Ministeriö ehdottaa, että maahantuontia koskeva viittaus lisätään 39 a §:n 2 momenttiin. Myös viranomaisilla ja muilla lakisääteisiä tehtäviä hoitavilla voi olla tarve tuoda osana lakisääteisiä tehtäviään laitteita maahan. Muutoksen johdosta viranomaiset voisivat luvan saatuaan tuoda laitteita itse maahan.

Lisäksi ministeriö ehdottaa, että 307 §:ään otetaan uusi momentti, joka sisältää viittauksen EU:n sisärajoilla tapahtuvaan valvontaan. Ministeriön Tullilta saaman selvityksen mukaan ehdotettu lisäys on edellytys sille, että Tulli voi puuttua radiohäirintään tarkoitetun laitteen maahantuontiin muualta sisämarkkinoiden alueelta. Ehdotetun 307 §:n 2 momentin mukaan Tulli valvoisi, että maahantuojalla olisi 39 a §:ssä tarkoitettu Liikenne- ja viestintäviraston myöntämä maahantuontia koskeva radiolupa.

Tulli voisi valvoa EU:n jäsenvaltiosta ja EU:n ulkopuolelta tulevassa liikenteessä, että maahantuojalla on 39 a §:n 1 momentin mukainen radiolupa radiohäirintään tarkoitetulle laitteelle. Tulli voisi näin ollen puuttua henkilöiden ja tavaroiden vapaaseen liikkumiseen myös EU:n sisäliikenteessä, kun yksittäistapauksessa on kokonaisharkinnan perusteella epäiltävissä, ettei maahantuojalla ole 39 a §:ssä tarkoitettua radiolupaa. Ehdotettu kansallinen sääntely ei rajoita tavaroiden vapaata liikkuvuutta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 34 artiklan

vastaisesti, sillä tuonnin rajoitus on perusteltu sopimuksen 36 artiklan mukaisesti yleisen järjestyksen ja turvallisuuden kannalta.

Tulli noudattaa sisäliikenteen valvonnassa tullilakia, siten kuin tullilain 1 §:n 3 momentissa säädetään toimivaltuuksien käytöstä. Tullilain 1 §:n 3 momentin mukaan tullilaissa säädettyjä toimivaltuuksia voidaan käyttää unionin oikeuden mukaisin edellytyksin unionin jäsenvaltioiden välisessä liikenteessä (sisäliikenne) tavaroiden Suomeen tuontia koskevien kieltojen ja rajoitusten noudattamisen valvomiseksi.

Ehdotuksilla ei ole vaikutusta esityksellä tavoiteltuihin vaikutuksiin.

3. Käsitteet ja määritelmät

Puolustus- ja Ilmailuteollisuus PIA ry esitti lausunnossaan termien *radioviestintä*, *radiomääritys* ja *radionavigointi* tarkempaa määrittelyä laissa. Esitystä perusteltiin sillä, että radiohäirintään tarkoitetun laitteen määritelmä kattaisi radioviestinnän lisäksi myös radiomäärityksen ja radionavigoinnin.

Liikenne- ja viestintäministeriön kanta: **Ministeriön näkemyksen mukaan huomio ei aiheuta muutosta lakiehdotukseen.** Ministeriö toteaa, että esityksen lakiehdotuksen 3 §:n 14 b kohtaan sisältyvässä määritelmässä viitataan jo radioviestintään, radiomääritykseen ja radionavigointiin.

Radioviestintä ja radiomääritys on määritelty voimassa olevan sähköisen viestinnän palveluista annetun lain 3 §:n 17 kohdassa. Radioviestinnällä tarkoitetaan laissa viestintää radioaaltojen avulla ja radiomäärityksellä esineen sijainnin, nopeuden tai muun luonteenomaisen piirteen määrittämistä tai näihin piirteisiin liittyvien tietojen hankkimista radioaaltojen avulla.

Radionavigoinnilla tarkoitetaan suunnistamista, jossa sijainnin, suunnan tai etäisyyden määrittämiseen käytetään radiosignaaleja. Useimmiten kyse on GNSS-satelliittipaikannukseen (esimerkiksi GPS) perustuvasta paikannuksesta. Radionavigointia ei ole määritelty voimassa olevassa laissa. Siihen kuitenkin viitataan lain 3 §:n 2 a kohdassa, jossa säädetään haitallisen häiriön määritelmästä. Esityksen lakiehdotukseen sisältyvään radiohäirintään tarkoitettun laitteen määritelmään otettiin radionavigointia koskeva viittaus selvyiden vuoksi huomioiden voimassa olevan lain 3 §:n 2 a kohdassa säädetty määritelmä. Vaikka radionavigointia ei ole erikseen määritelty voimassa olevassa laissa, ministeriö ei pidä määritelmäsäännöstä välttämättömänä.

4. Tietojen pyytäminen rikosrekisteristä

Oikeusministeriö kiinnitti lausunnossaan huomiota, että ehdotetusta 39 b §:stä tai sen perusteluista ei täysin selvästi käy ilmi menettely rikosrekisterin tietojen saamiseksi.

Oikeusministeriö katsoi, että toimivaltainen viranomainen voi pyytää Oikeusrekisterikeskukselta hakijana olevan henkilön ja säännöksessä mainittujen vastuuhenkilöiden rikosrekisteritiedot, jolloin Oikeusrekisterikeskus voi luovuttaa rikosrekisteritiedot radioluvan myöntävälle viranomaiselle esityksessä mainitun rikosrekisterilain 4 a §:n 1 mom. 2 kohdan perusteella.

Oikeusministeriö katsoi toiseksi menettelyvaihtoehdoksi, että henkilöt pyytävät Oikeusrekisterikeskukselta itseään koskevan rikosrekisteriotteen ja toimittavat ne luvan myöntävälle viranomaiselle lupahakemuksen yhteydessä, edellyttäisi muutosta myös rikosrekisterilakiin.

Liikenne- ja viestintäministeriön kanta: **Ministeriön näkemyksen mukaan huomio ei aiheuta muutosta lakiehdotukseen.** Esityksen taustalla oleva tarkoitus on, että Liikenne- ja viestintävirasto pyytää 39 b §:ssä säädettyä luotettavuusarvioinnin edellyttämät tiedot Oikeusrekisterikeskukselta. Vastaava menettely on käytössä esimerkiksi maa-asemista ja eräistä tutkista annetun lain (96/2023) 5 §:ssä säädettyssä luotettavuusarvioinnissa.

5. Vaatimuksenmukaisuutta ja markkinavalvontaa koskeva poikkeus

Rajavartiolaitos esitti lausunnossaan harkittavaksi, pitäisikö esitetyn 264 §:n 5 kohdassa säädettyyn poikkeukseen lisätä radiolaitteiden lisäksi myös radiohäirintään tarkoitetut laitteet. Rajavartiolaitos kiinnitti huomiota, että säännös vaikuttaisi tarkoittavan, että Puolustusvoimien ja Rajavartiolaitoksen 39 a §:n 9 momentin perusteella lupavapaasti käyttämiin radiohäirintään tarkoitettuihin laitteisiin sovellettaisiin laajemmin vaatimuksenmukaisuutta ja markkinavalvontaa koskevia säännöksiä kuin luvan perusteella käytettäviin laitteisiin tai samassa tarkoituksessa käytettäviin radiolaitteisiin.

Liikenne- ja viestintäministeriön kanta: **Ministeriö katsoo, että 264 §:n 6 kohdasta voidaan poistaa viittaus myönnettyyn radiolupa.** EU-sääntelyyn perustuvia markkinavalvontaa koskevia säännöksiä on tarkoitus soveltaa radiolaitteisiin, ei radiohäirintään tarkoitettuihin laitteisiin.

6. Pakkokeinokynnys

Poliisihallitus kiinnitti lausunnossaan huomiota voimassa olevan lain 341 §:ssä käytetyn epäilyksen kynnystä kuvaavan ilmaisun johdonmukaisuuteen. Poliisihallitus esitti lausunnossaan, että ilmaisu ”painavia perusteita epäillä” muutetaan muotoon ”todennäköisiä syitä epäillä”.

Liikenne- ja viestintäministeriön kanta: **Ministeriö toteaa, että lausunnossa esitetty muutostarve kohdistuu pääosin voimassa olevaan lakiin, eikä ministeriö ole itse ehdottanut muutosta lainkohtaan. Ministeriö ei vastusta muutosehdotusta, jos valiokunta katsoo sen tarpeelliseksi.**

Poliisihallitus esitti mainittua muutosta myös hallituksen esityksen lausuntokierroksella. Ministeriö päätti keskusteltuaan asiasta oikeusministeriön kanssa jättää esittämättä mainittua muutosta, koska jäi epäselväksi, miten ehdotettu muutos olisi vaikuttanut pykälässä säädettyjen pakkokeinojen käytön kynnykseen.

7. Rangaistussäännös

Oikeusministeriö kiinnitti lausunnossaan huomiota, että lakiehdotuksen 348 §:n 1 momenttiin ehdotettava 9 kohta muistuttaa huomattavasti rikoslain mukaista salakuljetussääntelyä (rikoslain 46 luvun 4 ja 5 §).

Oikeusministeriö kiinnitti lisäksi huomiota siihen, että 348 §:n 1 momenttiin ehdotettava uusi 9 kohta sisältää kirjoitusvirheen (”tarkoitettua”).

Liikenne- ja viestintäministeriön kanta: **Ministeriö yhtyy oikeusministeriön huomioihin. Näin ollen lakiehdotuksen 348 §:n momentin 9 kohdasta voidaan poistaa viittaus maahantuontiin ja korjata sanottuun kohtaan sisältyvä kirjoitusvirhe.** Viittaus maahantuontiin lisättiin sanottuun kohtaan jatkovalmistelussa Tullin lausuntokierroksella esittämien huomioiden johdosta, mutta sen suhdetta rikoslain salakuljetussäännöksiin ei arvioitu. Oikeusministeriön lausunnon perusteella viittaus on päällekkäinen rikoslain kanssa ja voidaan siksi poistaa.

8. Lakiehdotuksen ja rinnakkaistekstin vastaavuudesta

Oikeusministeriö kiinnitti lausunnossaan huomiota siihen, että esityksen rinnakkaisteksti ei kaikilta osin, kuten esimerkiksi kotietsintää, paikanetsintää ja henkilöntarkastusta koskevan 341 §:n muuttamisen osalta, vastaa lakiehdotusta.

Liikenne- ja viestintäministeriön kanta: **Ministeriö yhtyy oikeusministeriön tekniseen huomioon.**

Rinnakkaistekstissä 39 b §:n 2 momentin 2 kohdassa on ylimääräinen väliviiva sanassa "sopimaton", 304 §:n 1 momentin 9 kohdan lopussa on virheellisesti piste puolipisteen tilalla ja 319 §:n 4 momentista puuttuu pilkku sanojen "säädetään" ja "ei" välistä. Lisäksi rinnakkaistekstin 341 §:n ensimmäisestä virkkeestä puuttuu viittaus 348 §:n 1 momentin 9 kohtaan.

Lopuksi

Liikenne- ja viestintäministeriö toteaa lopuksi, että valiokunnan saamissa asiantuntijalausunnoissa esiin nostetut seikat eivät aiheuta muutosta esityksen perusratkaisuihin, mutta ne aiheuttavat muutoksia lakiehdotukseen edellä mainittujen yksittäisten muutosten osalta.

erityisasiantuntija Sami Makkonen

Liite: liikenne- ja viestintäministeriön ehdotus pykäläehdotusten korjaamiseksi

LIITE: Liikenne- ja viestintäministeriön ehdotus pykäläehdotusten korjaamiseksi:

HE:n muotoilu	Vastineen muotoilu
39 a § <i>Radiolupa radiohäirintään tarkoitetuille laitteille</i> 2 momentti Radiolupa radiohäirintään tarkoitettujen laitteiden hallussapitoon ja käyttöön voidaan myöntää sille, jolla on laitteen käyttöön laissa säädetty oikeus, tai viranomaiselle sen laissa säädetyn tehtävän hoitamiseen, jos käyttö ei aiheuta vähäistä suurempaa haittaa radio- tai muulle viestinnälle taikka yleiselle viestintäverkolle ja se on perusteltua ottaen huomioon tehtävän tärkeys, käytöstä aiheutuva haitta ja muut tilanteen kokonaisarviointiin vaikuttavat seikat. 264 § <i>Eriyistarkoituksiin käytettävät radiolaitteet</i> Mitä 251, 251 a, 252, 253, 253 a — 253 e ja 254—263 §:ssä säädetään, ei koske: ————— 5) radiolaitteita, joita käytetään yksinomaan yleisen turvallisuuden varmistamiseen, maanpuolustukseen, valtion muissa turvallisuusasioissa tai valtion toiminnassa rikosoikeuden alalla; 6) radiohäirintään tarkoitettuja laitteita, joille on myönnetty 39 a §:ssä tarkoitettu radiolupa. 307 § <i>Eräiden muiden viranomaisten tehtävät</i> Poliisi ja Rajavartiolaitos valvovat Liikenne- ja viestintäviraston ohella radiolupaa koskevien 39 ja 39 a §:n sekä radiolaitteen	39 a § <i>Radiolupa radiohäirintään tarkoitetuille laitteille</i> 2 momentti Radiolupa radiohäirintään tarkoitettujen laitteiden maahantuontiin, hallussapitoon ja tai käyttöön voidaan myöntää sille, jolla on laitteen käyttöön laissa säädetty oikeus, tai viranomaiselle sen laissa säädetyn tehtävän hoitamiseen, jos käyttö ei aiheuta vähäistä suurempaa haittaa radio- tai muulle viestinnälle taikka yleiselle viestintäverkolle ja se on perusteltua ottaen huomioon tehtävän tärkeys, käytöstä aiheutuva haitta ja muut tilanteen kokonaisarviointiin vaikuttavat seikat. 264 § <i>Eriyistarkoituksiin käytettävät radiolaitteet</i> Mitä 251, 251 a, 252, 253, 253 a — 253 e ja 254—263 §:ssä säädetään, ei koske: ————— 5) radiolaitteita, joita käytetään yksinomaan yleisen turvallisuuden varmistamiseen, maanpuolustukseen, valtion muissa turvallisuusasioissa tai valtion toiminnassa rikosoikeuden alalla; 6) radiohäirintään tarkoitettuja laitteita, joille on myönnetty 39 a §:ssä tarkoitettu radiolupa. 307 § <i>Eräiden muiden viranomaisten tehtävät</i> Poliisi ja Rajavartiolaitos valvovat Liikenne- ja viestintäviraston ohella radiolupaa koskevien 39 ja 39 a §:n sekä radiolaitteen

HE:n muotoilu	Vastineen muotoilu
merkitsemistä koskevan 257 §:n noudattamista. Tulli valvoo vesiliikennelain (782/2019) valvonnan yhteydessä radiolupaa koskevien 39 ja 39 a §:n sekä radiolaitteen merkitsemistä koskevan 257 §:n noudattamista sekä Liikenne- ja viestintäviraston ohella radiolaitteiden ja radiohäirintään tarkoitettuja laitteiden maahantuontia koskevien säännösten ja määräysten noudattamista. (uusi momentti) 348 § Radiolaiterikkomus Joka tahallaan ----- 7) rikkoo markkinavalvonta-asetuksen 4 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tai tämän lain 253 d §:n 4 momentissa säädettyä valmistajan, valtuutetun edustajan, maahantuojan, jakelijan tai jakelupalveluiden tarjoajan ilmoittamisvelvollisuutta, 8) rikkoo markkinavalvonta-asetuksen 4 artiklan 3 kohdan d alakohdassa tai tämän lain 253 d §:n 3 momentissa säädettyä valmistajan, valtuutetun edustajan, maahantuojan, jakelijan tai jakelupalveluiden tarjoajan korjaaviin toimiin ryhtymistä ja riskien vähentämistä koskevaa velvollisuutta tai 9) pitää hallussaan tai käyttää radiohäirintään tarkoitettua laitetta tai tuo	merkitsemistä koskevan 257 §:n noudattamista. Tulli valvoo vesiliikennelain (782/2019) valvonnan yhteydessä radiolupaa koskevien 39 ja 39 a §:n sekä radiolaitteen merkitsemistä koskevan 257 §:n noudattamista sekä Liikenne- ja viestintäviraston ohella radiolaitteiden ja radiohäirintään tarkoitettuja laitteiden maahantuontia koskevien säännösten ja määräysten noudattamista. Tulli valvoo radiohäirintään tarkoitettujen laitteiden maahantuontia koskevien säännösten noudattamista, kun radiohäirintään tarkoitettu laite tuodaan maahan Euroopan unionin jäsenvaltioista tai Euroopan unionin ulkopuolelta. 348 § Radiolaiterikkomus Joka tahallaan ----- 7) rikkoo markkinavalvonta-asetuksen 4 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tai tämän lain 253 d §:n 4 momentissa säädettyä valmistajan, valtuutetun edustajan, maahantuojan, jakelijan tai jakelupalveluiden tarjoajan ilmoittamisvelvollisuutta, 8) rikkoo markkinavalvonta-asetuksen 4 artiklan 3 kohdan d alakohdassa tai tämän lain 253 d §:n 3 momentissa säädettyä valmistajan, valtuutetun edustajan, maahantuojan, jakelijan tai jakelupalveluiden tarjoajan korjaaviin toimiin ryhtymistä ja riskien vähentämistä koskevaa velvollisuutta tai 9) pitää hallussaan tai käyttää radiohäirintään tarkoitettua laitetta tai tuo

HE:n muotoilu	Vastineen muotoilu
maahan radiohäirintään tarkoitetun laitteen ilman 39 a §:ssä tarkoitettua radiolupaa, on tuomittava, jollei teosta muualla laissa säädetä ankarampaa rangaistusta, radiolaiterikkomuksesta sakkoon.	maahan radiohäirintään tarkoitetun laitteen ilman 39 a §:ssä tarkoitettua radiolupaa, on tuomittava, jollei teosta muualla laissa säädetä ankarampaa rangaistusta, radiolaiterikkomuksesta sakkoon.